

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hoge Raad der Nederlanden z dnia 11 listopada 2005 r. w sprawie B.A.S. Trucks B.V. przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-400/05)

(2006/C 36/37)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 16 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) z dnia 11 listopada 2005 r. w sprawie B.A.S. Trucks B.V. przeciwko Staatssecretaris van Financiën.

Hoge Raad der Nederlanden zwróciła się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy to, że pojazdy samowyladowcze są, z uwagi na ich cechy charakterystyczne, zaprojektowane także do użytku na ułożonych nawierzchniach drogowych stoi na przeszkodzie zaklasyfikowaniu ich w podpozycji 8704 10 Nomenklatury Scalonej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hoge Raad der Nederlanden z dnia 11 listopada 2005 r. w sprawie VDP Dental Laboratory N V przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-401/05)

(2006/C 36/38)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 16 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hoge Raad der Nederlanden z dnia 11 listopada 2005 r. w sprawie VDP Dental Laboratory N V przeciwko Staatssecretaris van Financiën.

Hoge Raad der Nederlanden zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1) Czy art. 13 część A ust. 1 lit. e) szóstej dyrektywy ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pod pojęciem dostawy protez dentystycznych przez techników dentystycznych rozumie się także dostawę protez dentystycznych przez podatnika, który zleca ich wykonanie technikowi dentystycznemu?

2) Jeżeli odpowiedź na powyższe pytanie będzie twierdząca, to czy art. 17 ust. 3 lit. a) szóstej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że Państwo Członkowskie, które zwolniło powyższe dostawy z podatku VAT, musi połączyć z tymi dostawami prawo do odliczenia, jeżeli dostawy te (w szczególności na podstawie art. 28b część B ust. 1 tiret pierwsze szóstej dyrektywy) następują w innym Państwie Członkowskim, które wyłączyło je ze zwolnienia na podstawie art. 28 ust. 3 lit. a) w związku z załącznikiem E pkt 2 szóstej dyrektywy?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 21 września 2005 r. w sprawie T-315/01 Yassin Abdullah Kadi przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Yassina Abdullaha Kadiego w dniu 17 listopada 2005 r.

(Sprawa C-402/05 P)

(2006/C 36/39)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 17 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Yassina Abdullaha Kadiego, zamieszkałego w Jeddah (Arabia Saudyjska), reprezentowanego przez Iana Brownliego CBE QC, Davida Andersona QC, Pushpindera Sainiego, Barrister i Guya Martina, Solicitor, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 21 września 2005 r. w sprawie T-315/01 Yassin Abdullah Kadi przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich.

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- a) uchylenie w całości wyroku Sądu Pierwszej Instancji;
- b) stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. ⁽¹⁾;
- c) obciążenie Rady i/lub Komisji kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty:

Wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo, uznając art. 308 WE w związku z art. 60 WE i art. 301 WE za wystarczającą podstawę prawną do przyjęcia rozporządzenia nr 881/2002.

Wnoszący odwołanie stwierdza ponadto, że Sąd Pierwszej Instancji dokonał błędnej interpretacji istotnych zasad prawa międzynarodowego:

- w wyroku Sądu połączono kwestię Karty Narodów Zjednoczonych jako źródła zobowiązań traktatowych z kwestią skutków decyzji Rady Bezpieczeństwa w odniesieniu do Państw Członkowskich;
- Sąd naruszył prawo przyjmując, że rezolucje Rady Bezpieczeństwa przyjmowane na podstawie rozdziału VII Karty Narodów Zjednoczonych należy włączać automatycznie w zakres prawa krajowego i krajowej jurysdykcji;
- Sąd błędnie uznał, że nie jest uprawniony do kontroli legalności rezolucji Rady Bezpieczeństwa przyjmowanych na podstawie rozdziału VII Karty Narodów Zjednoczonych;
- rozumowanie Sądu odznacza się znaczącą niespójnością w odniesieniu do zasady *ius cogens*;
- Sąd nie uwzględnił znaczenia prawnego faktu zaniechania przez Radę Bezpieczeństwa powołania niezależnego sądu międzynarodowego.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i Talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów i rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do Talibów w Afganistanie, Dz.U. L 139 z 29.05.2002, str. 9-22.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-410/05)

(2006/C 36/40)

(język postępowania: grecki)

W dniu 21 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot

Europejskich, reprezentowanej przez G. Zavosa i G. Brauna ze Służby Prawnej, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Greckiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2001/97/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2001 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/308/EWG w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o ich ustanowieniu, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 1 czerwca 2003 r.

(¹) Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 76.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Juzgado de lo social n° 33 de Madrid z dnia 14 listopada 2005 r. w sprawie Félix Palacios de la Villa przeciwko Cortefiel Servicios, S.A., José María Sanz Corral i Martín Tebar Less (interwenient: Ministerio Fiscal)

(Sprawa C-411/05)

(2006/C 36/41)

(język postępowania: hiszpański)

W dniu 22 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Juzgado de lo social n° 33 de Madrid z dnia 14 listopada 2005 r. w sprawie Félix Palacios de la Villa przeciwko Cortefiel Servicios, S.A., José María Sanz Corral i Martín Tebar Less (interwenient: Ministerio Fiscal).

Juzgado de lo social n° 33 de Madrid zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania: